

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

JULIUSZ JANUSZ APOSTOLI NUNCIUS BESZÉDE

2005. május 1-jén ünnepi szentmisén emlékeztünk a Belvárosi Templom felszentelésének 200 éves évfordulójára, melyet az apostoli nuncius celebrált. A mise elején megáldotta az Isteni Irgalmasság oltárát, melynek alapja a Remete kápolnából lett átköltöztetve. A nuncius úr szentbeszédének első mondatait magyar nyelven mondta el, majd olaszul, szinkrontolmácsolásban hallgathattuk őt. Most elolvashatjuk beszédének egy részletét.

Kedves Testvérek!

[...] A plébánia 200 éves fennállása szintén az Isteni Irgalmasság története. Mennyi keresztelőt, házasságot, szentmisét és más szentségeket ünnepeltek itt! Mindez az Irgalmasság műve volt, mert végül is mindannyian szeretnénk kiengesztelődni Istennel, az Ő barátai és tanítványai lenni, és ez nem valósulhat meg Isten kegyelme nélkül, amely a jóakarát, az Isteni Irgalom jele. A kegyelem ezen munkájában – számos éven keresztül – nagy szerepe volt Püspökötöknek, amikor ennek a közösségnek a plébánosa volt. Most ő az egész egyházmegyének gondját viseli – az Irgalmasság legfőbb szolgájaként – ezen az ősi keresztény gyökerekkel megjelölt vidéken. Minden plébánia, minden

egyházmegye egy utat jár be a történelemben, hogy biztosítsa az embereknek az üdvösség, a megszentelődés biztos útját. Ez az út nem könnyű. Szent Fausztina számára sem volt egyszerű ez az út. Érdekes, hogy ő naplójában, 1938. április 30-án leírta saját szentté avatási szertartását. Fausztina azt írja, hogy az oltártól Jézus – úgy ahogy a képen megjelenik – megszólította őt, és hívni kezdte az oltárra. Fausztina természetesen nem akart szentségsértést elkövetni azzal, hogy felmegy az oltárra, de Jézus hívása olyan nyomatékos volt, hogy ő elkezdett közeledni az oltár felé. Ebben a pillanatban az emberek nagy tömege vette körül, amely káromolta, kövekkel dobálta, tépkedte a ruháit, és mindent megtett annak megakadályozására, hogy az oltárhoz menjen. Ő azonban minden akadálnak ellenállt, elérte az oltárt és felszállt rá, hogy Jézus közelé-

ben lehessen. Amikor arra gondolunk, hogy a Római Egyház ötven éven keresztül nem akarta elismerni Fausztina látomásait és az Irgalmas Jézus tiszteltét, megértjük, hogy Isten kiválasztottjának lenni, kiváltságot, de ugyanakkor nagy áldozatot is jelent. Mennyi rosszündulatot és meg nem értést kellett elviselni a nővértársai felől ahhoz, hogy hűséges maradjon az irgalmasság üzenetéhez.

Azonban – Jézus ígéreteivel – mi is képesek vagyunk arra, hogy legyőzzük a nehézségeket, megtérjünk, és barátainvá váljunk. Ragadjátok meg az alkalmat, ennek a Szent ereklyéinek jelenlétében, hogy ezen a plébánián és ebben a városban megteremtsetek a megértés, a megbocsátás, a szolidaritás és az irgalmasság légkörét. Egyszerű szavakat ismételve: „Jézus, bízom benned”, mi is megtaláljuk Jézus képe szerinti utunkat, aki azt mondta: „boldogok az irgalmasok, mert irgalomra lelnek”.

Elhangzott: 2005. május 1-jén

REMETEI HÍREK

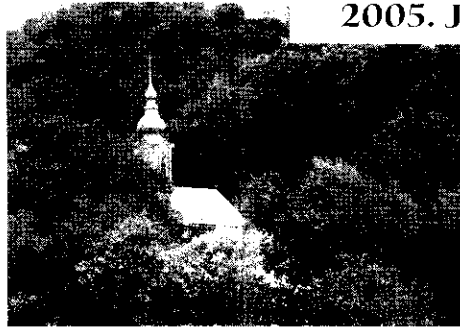
EGYHÁZKÖZSÉGI NAP

2005. JÚNIUS 4.

Sajnos ebben az esztendőben nem sikerült a kápolna felújításában ténylegesen előrelépni. Előkészületek történtek. Többek között pályázatot adtunk be, amit a külső homlokzati és tetőfedés anyagának vásárlására szeretnénk fordítani. Az összeg 500 ezer és másfél millió forint között várható, amit csak erre a célra lehet majd felhasználni.

Jelenleg a legsürgősebb: a boltozat padlásterének részleges felújítása, megerősítése. Erre van egy 2004. évi négy-millió forint ajánlatunk, ami ebben az évben valószínűleg már magasabb lesz. Alapítványunknak jelenleg 2 millió forintja van. Feladatunk tehát közel 3 millió forint mielőbbi összegyűjtése, ugyanis ennek hiányában az idén nem tudunk előrelépni. Ezért kérjük egyházközségünk tagjait, hogy továbbra is támogassák a „Remete Kápolnáért” Közhasznú Alapítványt, amelynek számlaszáma: 11746005-20010252.

JUHÁSZ JÁNOS
a kuratórium tagja

Egyházközségi képviselőtestület kirándulása Dunaföldváron és Kalocsán

A képviselő testület tagjai a dunaföldvári plébániatemplomban

A képviselőtestületi tagok a kalocsai érseki palota udvarán

CSEKÉSZ SPORTNAP

„VI. Kerületi sportnap”- hirdetik az aszfaltra írt feliratok, miközben egy derűs szombat reggelen a szekszárd-palánki iskola tornaterme felé tartunk. A szervezők még az utolsó pillanatban is azon munkálkodnak, hogy a helyszínt, a lebonyolítást tökéletesítsék.

Az ünnepélyes megnyitó után már indultunk is az atlétikapályára, ahol a lelkes fiatalok kipróbálhatták, hogy mekkorát tudnak lökni a súlygolyóval, hajítani az antik diszkosszal, dobni a gerellyel. Nem melleleg ebben a versenyszámban csapatkapitányunk, Cziráki Gyuri vitte

el az aranyérmeket, aki élete első gerelyét olyan messze hajította, hogy akár egy atléta is megirigyelhette volna. (Mi azért jól jártunk így, hogy nem tör atlétikai babérokra.)

Mindezek után az erőpróbák következtek, a fekvőtámasz és a felülés. Számomra a mai napig rejtély, hogy egy 8-9 éves kiscserkész hogyan tud 114 (!!!) felülést csinálni. Végül a futószámokat végigszurkolni is elég izasztó volt, hát még lefutni! Az atlétikai versenyszámok lezárásaként lovag Balla Miklós adta át az érmeket. A díjkiosztáson a vándorkupa a szekszárdi

belvárosi atléták csapatahoz vándorolt.

Miközben egyesek fizikai erejüket tették próbára, voltak, akik szellemi és ügyességi képességeiket fitogtatták. A sakkteremben éles szellemi küzdelemnek lehettünk tanúi, míg a gombfocisoknál csak a legügyesebb kezű játékosok kerülhettek a dobogóra.

A legnagyobb társadalmi élet kétségkívül az asztalitenisz-szalonn

ban folyt, ahol több korosztály küzdött a legjobbnak járó címért.

Szinte még észre sem vettük és jött a délután, magával hozva a labdajátékokat. Meccs meccset követett, izgalmasabbnál izgalmasabb fordulatokkal. Tanúi lehettünk, ahogy a kiscserkészek lesöprik a kosárlabdapályáról őrsvetetőiket, ahogy a villámkezü játékosok szórják a kosarakat. Szurkoltunk a focista lányoknak és fiúknak a büntető rúgások alatt. Figyelemmel kísérhettük a kapusok önfeláldozó vetődéseit, cseleket, és a mindenre elszánt játékosok hihetetlen „szakmai” tudását.

A röplabda-pályán sem volt kevesebb izgalom. Fantasztikus volt, ahogy a 70 cm magas kiscserkész átküzdi a labdát a kétméteres háló felett. A nagyobb versenyzők között igazi harc alakult ki, aminek heveségét a csapatok lelkes szurkoló-tábora is fokozta. A leütéseket sorra követték a labdamentek, nyitások, sáncolások. Így igen összehangolt csapatmunkával végül a szekszárdi csapat mondhatja magát az idei sportnap győztesének.

Az ünnepélyes díjkiosztón a pécsi, bonyhádi, pinchelyi, és a szekszárdi csapat is megkapta a neki járó elismerést. Este mindenki kellemesen elfáradva, újabb rendkívüli élményekkel gazdagodva térhetett haza.

NAGY MÓNIKA

VEDD A SZENTLÉLEK AJÁNDÉKÁNAK JELÉT!

A keresztény érettség sajátos szentsége a bérálás. A belvárosi templomban április 23-án 29 fiatal kapta meg a bérálás szentségét. Felnőtté váltak az egyházban.

Közülük többen fontosnak érezték, hogy a bérálás után is közösséghez tartozzanak, aktív tagjai legyenek az egyháznak.

Minden pénteken összejövünk a plébánián, hogy együtt imádkozzunk, beszélgessünk, játszunk. Itt kérdeztük őket a bérálásról. Elmesélték, hogyan zajlott a felkészülés: minden pénteken Andor atya vezetésével készültek a szentség felvételére, itt összeszokott csoporttá váltak. A bérmaszülő kiválasztásánál vallásos példát adó rokont, barátot igyekeztek keresni.

23-án reggel vizsgán adtak számot tudásukról, majd próba következett, gyónás és délután ötkor a szentmise. A szertartásról elmondták, izgultak, de egyben nagyon jól is érezték magukat. Utána a plébánián fogadás volt a résztvevőknek.

Arra a kérdésre, hogy miért járnak a bérálás után is közösségbe, az egyik fiatal, így válaszolt:

„Hát, ez volt a lényege, nem?”
De!

A CSOPORT VEZETŐI

SZEKSZÁRDIÁK A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚN

Faluköznyi emborsor kíséri a keresztet Csíksomlyóra

Mieink a sorban

Az utolsó erőpróba

A mise helyszínén

Tamási Áron sírjánál

Szekszárdiak táblája Csíksomlyón

„A TE ARCODAT KERESSEM, URAM!”

Szép Attila gondolatai pappá szentelése előtt

II. János Pál pápa azt mondta, hogy a papi hivatás mindig nagy titok az ember életében. Mi a te titkod?

Azt hiszem, nincs két egyforma papi meghívástörténet. Az én hivatásomban fontos szerepet játszottak gyerekkori és ifjúkori plébános atyáim és az évente cserélődő káplánok is.

A döntő pillanat egy püspöki szentmisén jött el, amikor – nem tudom hogyan – azt éreztem, hogy papnak kell lennem. Ez 1994-ben volt. Utána jó néhány év gondolkodás következett, helyállás az élet egyéb területein, majd a jubileumi esztendőben egy római ifjúsági találkozón hoztam meg a döntést, hogy a papságot választom.

Milyen volt a folytatás? Hogyan lesz a szemináriumba belépett fiatalból pap?

A szemináriumban a komoly teológiai stúdiumok mellett legalább ilyen fontos az önnevelés is. A készüllet ideje viszonylag hosszú, hogy legyen idő lelkileg is felkészülni erre a hivatásra, elsajátítani bizonyos szükséges erényeket, képességeket; eldönteni, hogy valóban itt van-e a helyem. Ez idő alatt válik a világmegváltó heves fiatalemberből egy önmagával és lehetőségeivel tisztában levő, reálisan gondolkodó érett férfi.

Papi jelmondatul mit választottál?

Papi jelmondatomat a 27. zsoltárból választottam: „A Te arcodat keresem, Uram!” Az egész zsoltár közel áll a szívemhez. Az Úr arca az Ószövetségben mint Isten jelenlétének leírása jelenik meg, ezért ez a vers számomra egy életprogram: sose távolodjam el tőle teljesen, mindig éljek az Ő jelenlétében, mindig keressem őt.

Mely területek állnak közel hozzád a lelkipásztori munkában?

Egyelőre nem érzem, hogy volna olyan terület, amely különlegesen közel áll hozzám. Szeretek gyerekekkel is foglalkozni, fiatalokkal is, de idősebbekkel is. Káplánként és majd egykor leendő plébánosként a plébániához tartozó minden hívő lelki atyja kell legyek, nem válogathatok önké-

nyesen. Mindenkihez egyformán szól a küldetésem.

Diakónusi gyakorlatodat Dunaföldváron töltötted. Hogyan telt ez az év?

Először is gyorsan, nagyon gyorsan. Mintha ma költöztem volna. Másodsor: tartalmasan. Egy idézet R. Kiplingtől kísér

az általános iskolai ballagásom óta: „Ha az egész órát úgy betöltöd, hogy benne érték hatvan percnyi van, minden kincsével bírod ezt a földet, s ami még több, ember vagy, fiam.” Ez volt a tarisznyánkon. Nem tudom, ki választotta, de köszönöm neki. Úgy érzem, Földváron sikerült megtölteni az időt sok értékes perccel. Sokféle dolgot próbálhattam ki, színes volt ez az év, sok tapasztalatot gyűjtöttem.

Nemsokára itt a papszentelés. Milyen gondolatok, érzések vannak most benned?

Földváron most ezen a héten vagyok utoljára, a jövő héten már beköltözök a szemináriumba, hogy elvégezzem a szentelés előtti lelkigyakorlatot. Ez azt is jelenti, hogy az utolsó percig tartanak az elfoglaltságaim, így sok időm nem marad álmodozni. Egy éve meghoztam a döntést, akkor kellett véglegesen kimondani, hogy a papságot vállalom. Most egy fokkal teljesebben részesülök a szentségben. A szentelés előtti izgalom, druk, félelem nincs

bennem, talán majd később. A szervezési kérdések nem terhelnek meg, nem fárasztanak ki teljesen, eddig is szervezős típus voltam. Amit érzek, az a hála. Nagyon szép év van mögöttem. Hálás vagyok az Eukarisztia évéért. Ez a szó eredetileg hálaadást jelent. Különösen hálás vagyok azért, mert ebben az évben lelkileg is közelebb kerültem az Oltáriszentséghez, és hamarosan én mutathatom be ezt a hálaáldozatot.

Hogyan tovább? Lehet-e tudni valamit a következő állomáshelyedről?

A papok helyezése mindig élénken foglalkoztatja a hívek fantáziáját is. A püspök atya dönt ebben az ügyben, és oda helyezi az újmisést, ahol a legjobban szükség van rá az Egyháznak. Életem eddigi folyamán mindig a 6-os út mentén éltem. Budapesten születtem, Szekszárdon nőttem fel. Középkolába, műszaki főiskolára Pakson jártam. Teológiát Budapesten és Pécsen tanultam. Ezt az évet pedig itt Földváron töltöttem. Mikor ez az interjú készül, még nem tudom, hogy ez a sorozat megszakad-e vagy sem. Ez eddig szép sor volt, hálát adok érte az Istennek. Tudom, hogy az ő kegyelme ott fog rám áradni, ahová a főpásztor helyez. Ezért nincs bennem félelem vagy izgalom a jövőre helyet kapcsolatban, bármelyik út mentén fekszik is.

Hogyan látod az Egyház jövőjét, mit kívánsz magadnak a papi életedre?

Prófétáló tehetségem nincs. Úgy gondolom, hogy a papok még terheltebbek lesznek. Bizom abban, hogy a kedves hívek egyre több téren segítenek be az evangélikáció munkájába. Örülnék, ha növekedne az igazán elkötelezett, hitvalló, Egyházukat szolgálni akaró hívek száma. Azt kívánom magamnak, hogy sose hagyjak fel az Úr arcának keresésével.

A SZERKESZTŐ

Itt a Szentlélek

Erős „Szelzúgás”...
Árad az „Erő”...
Apostolok a teremben;
hallják: - remegve -
Erő tölti el őket;
szívüket, - lelküket.
Égő érzés; - tűz, tűz...
Égi láng - lebeg, s eloszlik.
Felettük a lángnyelvek.
„Testvérek” szól: Péter!
Erőt érzek, hogy beszéljek;
tanúságot tegyek -
Jézusról, aki értünk,
s mindenkiért: kiszenvedett.
Megérkezett, akit ígért:
Jézus, az Isten Fia, és az Atya!

A Szentlélek - itt van -
- szállt szélben és lángban,
s velünk mondatni akarja:
Jézus feltámadt, -
s elküldte a vigasztalónkat,
aki eszünkbe juttatja;
- az általa mondottakat:
- az evangéliumunkat, a megváltásunkat!
S azt, hogy az Isten: a Mi Atyánk szeret.
S azt is, hogy Jézus mindenkit megment:
- aki hisz Őbenne és abban, aki Őt küldte.
Jézus a földi és az örök halált is legyőzte.
Testvérek! - mondjuk el, mi történt idebent.
Léleklángok égetnek, menjünk ki a néphez,
hirdessük; a feltámadt Jézus:
- megmentette a Benne hívőket -
Ez az Isten örömhír-üzenete. Amen

DR. FÖGLEIN JÁNOS

BELVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

VIRÁGVASÁRNAPTÓL ÚRNAPJÁIG

Megkereszteltek

Halasi Balázs
Sárosdi Réka
Piszer Ákos László
Piszer Barnabás János
Sáfrán Botond
Kis Takács Judit
Kling Melinda
Horváth Zsófia Rita
Pold Nóra Melinda
Pold Nikoletta Lilla
Baka Balázs
Szabó Dominik Domonkos
Nyirati Zalán László
Veress Zsombor
Liebhauser Emma Zoé
Dibusz Natália
Balogh Péter
Horváth Eszter
Trapp Margaréta
Péter Patrícia Jázmin
Csiki Márton
Petrits Botond Ágoston
Hinek Mira
Hinek Armand
Bakonyi Csaba Áron

Meghaltak

Márkvárt Jánosné
Rajkai Sándor
Horváth Peterné
Varga Jánosné
Maloveczky Lajos
Lénárt Ferenc
özy. Németh Józsefné
Szöts Istvánné
Tarnai Nándorné
Vecsei István
Csorba Gyuláné
Grónai Ferencné
Rovacsék Jánosné
Pajor Miklós
Kun Andrásné
dr. Gergely István
Hollósy Sándorné
Blaskovich Walterné
Csákovics Györgyi
Szomolai Ferencné
Czéh Józsefné
Halmosi Ferencné

Megesküdtek

Molnár Miklós ○○ Rikk Rita
Béki Gábor ○○ Kapási Timea
Halasi Balázs ○○ Györki Judit
Mizséry Miklós ○○ Csernai Cintia
Schöck Zoltán ○○ Dr. Tóth Emese
Borbach Miklós ○○ Mauthner Sára
Rohn Péter ○○ Bieder Beáta
Szabó Péter ○○ Szabó Annamária
Tompai Tamás ○○ Walter Veronika
Szabó Szilárd ○○ Prack Brigitta
Varga Péter ○○ Sióvolgyi Ottília
Kovacsoczy László ○○ Berkes Szilvia
Stöckler Zsolt ○○ Bíró Beáta
Kelemen Szilárd ○○ Kedves Krisztina
Germán László ○○ Berta Somogyi Orsolya

AZ ÚJVÁROSI PLÉBÁNIA HÍREI

VIRÁGVASÁRNAPTÓL SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJÁIG

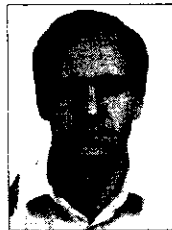
Megkereszteltek

Kalányos Diána
Kalányos Dániel
Kalányos Benjámin
Kalányos Martin
Kalányos Teodóra
Bokodi Valentina Piroksa
Kovács Benjámin
Kovács Klaudia
Kolompár Anton
Kedves Benedek János
Borús Benedek István
Kovács Timea
Kovács Kármén
Ruppa Roxána
Kovács Levente Benedek
Kincses Marianna
Baktai Gábor
Csötönyi Brigitta
Godó Tibor
Zagyai Annamária
Bójas Imre (Emmerich)
Bójas Kimberly Zoé
Kajári Zsombor
Gyöngyösi Dóra
Megesküdtek
Guld Csaba ○○ Nagy Gréta
Meghaltak
Godó Ambrusné
Propsz György
Föglein István
Durgonics Ferencné

AZ EGYHÁZKÖZSÉG HIRDELTÉSEI

- Június 14.** Kedden 18.00 Bacsmai László plébános és volt évfolyamtársainak koncelebrációs hálaadó miseje Szombaton 10.00 Szép Attila pappá szentelése Péccset a bazilikában
- Június 18.** Szombaton 10.00 Szép Attila pappá szentelése Péccset a bazilikában
- Június 19.** Vasárnap 17. 00 Újmise a székszárd belvárosi templomban
- Június 24.** Pénteken 18.00 Bíró László püspök úr misézik
- Június 25-26.** Szent László napi ünnepségsorozat
- Július 3.** Vasárnap 10.30 Lendvai István apát úr esperes plébános aranymiseje az újvárosi templomban
- Július 4-9.** Házashétvégés medugorjei zárandoklat
- Július 10.** Vasárnap 19.00 Lendvai István apát úr aranymiseje a belvárosi templomban
- Július 24.** Vasárnap 17.00 KÉSZ előadás Dr. Barsi Balázs OFM utána 19.00 órától szentmisét celebrál a belvárosi templomban
- Augusztus 11-16.** Medugorjei zárandoklat a hívekkel
- Augusztus 15.** Nagyboldogasszony ünnepe
Szentmisék 9.00 és 19.00 órákor
- Augusztus 20.** Szent István király ünnepe
Szentmisék 9.00 és 19.00 órákor
- Szeptember 10.** Lelkinap, szentségimádás a lelkesítések vezetésével
18.00 gyalogzárandoklat Remetére: mise, keresztt, szentségimádás
- Szeptember 11.** Vasárnap 10.30 ünnepi szentmise a Remetén
- Szeptember 17.** Eukarisztikus kongresszuson veszünk részt Budapesten

ÁLDOZTATÓINK

F. lapban már több alkalommal volt lehetőségem bemutatkozni – mint egyházközségi képviselőtestületi tag –, most arról szeretnék néhány gondolatot írni, mit jelent áldoztatónak lenni.

Az egyház mai helyzete teszi szükségessé, hogy ebbe az elsősorban papi feladatba civilek is bekapcsolódjanak. A plébános előterjesztése alapján a megyés püspök engedélyezi ezen szolgálat végzését. Fel nem szentelt személy számára - azt gondolom - a legszentebb szolgálat ez, hiszen az Oltáriszentség kiosztásánál működhetünk közre. Ez nem jelenti, hogy az első vagy a legnagyobb lenne a szolgálatok között, hiszen Isten különböző feladatokra hív meg bennünket. De amikor – idén pont tíz esztendeje – Béla atya felkért erre a szolgálatra, örömmel mondtam igent, talán azzal a lelkiülettel, amit a később kezembe került áldoztatók imája fejez ki leginkább:

„...Méltatlanok vagyunk erre, de mégis örülünk a megbízatásnak. Hiszen közülünk ki olyan tiszta és szent, mint Te! De Te köztünk, velünk és bennünk akarsz élni. Reánk bíztad magadat. Add áldásodat, hogy mindig kedved szerint éljünk. Ámen.”
Hálás vagyok az Istennek, hogy ezt a szolgálatot végezhetem.

GULD ISTVÁN

A kiadvány a Székszárdi Egyházközség tájékoztatója.
Kereskedelmi forgalomba nem kerül.
Felelős szerkesztő: Bacsmai László plébános
Szerkesztő: Visontai László
Munkatársak: Guld Noémi, Schubert Judit

Petrits Botond Ágostont május 15-én a 9 órai szentmisén Bacsmai atya keresztelte meg. Ekkor énekelte saját gitárkísérettel Szilvió, az „Apuka”, az alábbi verset a hívek előtt a kisfiának.

SILLYE JENŐ: AZT SZERETNÉM

Azt szeretném, ha a két szemed
Boldogan nézné az életet,
És mondanám százszor: Gyermekem,
Te győzni fogsz múló éveken,
De nem lesz könnyű az életed,
Sajnos nem mondhatok mást neked.

Azt szeretném, hogy a réteken
Minden virág a tiéd legyen;
De ne feledd, ez csak úgy lehet,
Ha soha nem gyűjtesz kincseket!
Talán nem tetszik majd lehet,
Mégsem mondhatok mást neked.

Ha mindig ott lehetnék veled,
Letörölném a könnyedet,
Vagy ha rád törne félelem,
Megnyugodnál a szívemen,
De nem leszek mindig ott veled,
Sajnos ezt sem mondhatom neked.

Te azért mégse félj, gyermekem,
Van egy ország, amely végtelen;
Hát keresd az Isten országát,
Keresd az ő igazságát,
És mindent megkapsz, ha ezt teszed;
Hidd el, boldog lesz az életed!